

ANDRÆ MELVINI SCOTIA.

Ebrietatem omnes ignorant, & sine rixis
Simpliciter, culpisque aliis quas ebrietas fert,
Traducunt hilarè hoc tempus, cenasque salubres
Concelebrant, tanquam sementa & pignora grata
Suavis amicitie, & constantis vincula amoris.
Tantus amor, parvis tanta est prudentia Gothis.

Notum autem & prisce frugis vitæque salubris
Exemplum nostro noster Laurentius ævo,
Qui cum consorte & vitæ mensæque thorique
Octonos decies Phæbi transmiserat annos
Anfractus, reditusque, ac vitæ duriter acta,
Et consorte thori partusque laboribus acta
In senium mortemque & vitæ lumine cassa,
Alteram amat, tam cruda viro viridisque senectus,
Vxorem & ducit jam centenarius ipse,
Et viridi florentem ævo validaque iuventa,
Cujus ab amplexu suavi sobolisque creanda
Dulcibus illecebris operosa ad pristina vitæ

Munia letus abit, denos quater amplius annos;
Nec non latus obit constanti & robore firmus;
Ergo quater denos deciesque exegerat annos,
Piscatum cum sorte abiit, subitoque coorta
Ingens, ingenti cum tempestate, procella
Incubuit ponto, vir qua violentior æstus,
Adversusque Notus cursusque brevissimus undis,
Qua sæva insanis obstabant molibus undæ,
Solus agit remis, & per maria aspera adurgens
Naviculam in portum impellit, portuque potitus
Littus in extremum pelago subducit ab alto.
Inde dein senior, nec vitæ insuaviter acta,
Curriculum ævi ingens in multos prorogat annos,
Nec vi morbi ulla, at senii vix tæbe solutus,
Sensibus integris simul omnibus ultima verba
Dixit, nuper agens animam, curasque reliquit,
Et vitæ absque mali sensu cælum hausit apertum.

